

EUROPEISKA CENTRALBANKENS FÖRORDNING (EU) 2016/445**av den 14 mars 2016****om de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten (ECB/2016/4)**

ECB-RÅDET HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 4.3, 6, 9.1 och 9.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 89.3, 178.1, 282.6, 327.2, artikel 380, artiklarna 395.1, 400.2, 415.3, 420.2, 467.3, 468.3, 471.1, 473.1, 478.3, artikel 479.1 och 479.4, artikel 480.3, artikel 481.1, 481.5 samt artiklarna 486.6 och 495.1,

med beaktande av kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 650/2014 av den 4 juni 2014 om fastställande av tekniska genomförandestandarder för format, struktur, innehållsförteckningar och årligt datum för offentliggörande för de upplysningar som ska lämnas av behöriga myndigheter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽³⁾, särskilt artikel 2 och bilaga II,

med beaktande av kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut ⁽⁴⁾, särskilt artiklarna 12.3, 23.2, 24.4 och 24.5,

med beaktande av det offentliga samråd och den analys som har utförts i enlighet med artikel 4.3 i förordning (EU) nr 1024/2013,

med beaktande av tillsynsmyndighetens förslag som godkänts i enlighet med artikel 26.7 i förordning (EU) nr 1024/2013, och

av följande skäl:

- (1) Europeiska centralbanken får utfärda förordningar i enlighet med artikel 132 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Därutöver ger artiklarna 132 i fördraget och artikel 34 i stadgan för Europeiska centralbanks-systemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad *ECBS-stadgan*), genom en hänvisning till artikel 25.2 i ECBS-stadgan, ECB normgivningsmakt som är nödvändig för att genomföra specifika uppgifter i frågor om politiken för tillsyn över kreditinstitut.
- (2) Avseende tillsynskraven för kreditinstitut innehåller unionsrätten bestämmelser om de alternativ och det handlingsutrymme som behöriga myndigheter har.
- (3) ECB är inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen (SSM) den behöriga myndigheten i deltagande medlemsstater som inrättats genom relevant unionsrätt för att utföra de mikrotillsynsuppgifter som framgår av förordning (EU) nr 1024/2013 avseende betydande kreditinstitut enligt artikel 6.4 i den förordningen och del IV och artikel 147.1 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁵⁾. ECB har därför alla de befogenheter och skyldigheter som de behöriga myndigheterna har enligt tillämplig unionsrätt. Därmed får ECB besluta hur dessa alternativ och detta handlingsutrymme används.

⁽¹⁾ EUT L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 185, 25.6.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 11, 17.1.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (4) ECB utför sina tillsynsuppgifter inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen, som bör säkerställa att unionens politik i fråga om tillsyn över kreditinstitut genomförs på ett enhetligt och effektivt sätt, att det enhetliga regelverket för finansiella tjänster tillämpas på samma sätt med avseende på kreditinstitut i alla berörda medlemsstater och att kreditinstituten i fråga omfattas av tillsyn av högsta kvalitet. När ECB utför sina tillsynsuppgifter bör ECB ta full hänsyn till de skillnader som finns mellan kreditinstituten samt till deras storlek och affärsmodeller, liksom de systemrelaterade fördelar som mångfald inom unionens banksektor innebär.
- (5) För att garantera ökande konvergens mellan kapitalbasen och de försiktighetsjusteringar som tillämpas på definitionen av kapitalbas inom hela unionen och på definitionen av kapitalbas enligt denna unionsrätt under en övergångsperiod, bör kapitalbaskraven införas stegvis.
- (6) Utifrån förordningarna (EU) nr 1024/2013 och (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) ska ECB säkerställa det specifika målet om en konsekvent tillämpning av tillsynskraven för kreditinstitut i de medlemsstater som deltar i den gemensamma tillsynsmekanismen.
- (7) I enlighet med förordning (EU) nr 1024/2013, tillämpar ECB all tillämplig unionsrätt och, när denna unionsrätt utgörs av direktiv, den nationella lagstiftning som införlivar dessa direktiv. Om den tillämpliga unionsrätten utgörs av förordningar som för närvarande uttryckligen ger medlemsstaterna utrymme för olika alternativ och handlingsutrymme bör ECB också tillämpa den nationella lagstiftningen om olika alternativ och handlingsutrymme. Sådana nationella regler bör inte påverka den gemensamma tillsynsmekanismens funktion, för vilken ECB ansvarar, negativt.
- (8) Dessa alternativ och detta handlingsutrymme inkluderar inte sådana som endast är tillgängliga för de behöriga myndigheterna, som endast ECB får och bör tillämpa.
- (9) När ECB i egenskap av behörig myndighet utnyttjar alternativ och handlingsutrymme ska den beakta unionsrättens allmänna principer, i synnerhet de om likabehandling, proportionalitet samt de berättigade förväntningarna som kreditinstitut som står under tillsyn har.
- (10) Vad gäller sådana berättigade förväntningar som kreditinstitut som står under tillsyn har, är ECB medveten om att det behövs övergångsperioder under vilka ECB:s tillämpning av alternativ och handlingsutrymmen i betydande utsträckning avviker från det sätt på vilket de nationella behöriga myndigheterna agerat innan denna förordning trädde i kraft. Särskilt i fall där ECB utnyttjar alternativ och handlingsutrymme avseende övergångsbestämmelser som framgår av förordning (EU) nr 575/2013, bör den här förordningen fastställa lämpliga övergångsperioder.
- (11) Enligt artikel 143.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ⁽¹⁾ måste de behöriga myndigheterna offentliggöra upplysningar om hur de alternativ och det handlingsutrymme som ges genom unionsrätten har utnyttjats.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

I denna förordning fastställs hur ECB ska hantera vissa alternativ och handlingsutrymmen som enligt unionsrätten tilldelas sådana behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över kreditinstitut. Den ska tillämpas uteslutande på de kreditinstitut som klassats som betydande enligt artikel 6.4 i förordning (EU) nr 1024/2013, och del IV och artikel 147.1 i förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17).

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

*Artikel 2***Definitioner**

I denna förordning ska definitionerna i artikel 4 i Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 575/2013, artikel 2 i förordning (EU) nr 1024/2013, artikel 2 i förordning (EU) nr 468/2014 (ECB/2014/17) och artikel 3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 gälla.

KAPITEL I

KAPITALBAS*Artikel 3***Artikel 89.3 i förordning (EU) nr 575/2013: riskviktning och förbud mot kvalificerade innehav utanför den finansiella sektorn**

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 90 i förordning (EU) nr 575/2013 och för beräkningen av kapitalkravet i enlighet med del tre i förordning (EU) nr 575/2013 ska instituten tillämpa en riskvikt på 1 250 procent på det större av följande:

- a) Beloppet på kvalificerade innehav i företag som avses i artikel 89.1 i förordning (EU) nr 575/2013 som överstiger 15 procent av kreditinstitutets godtagbara kapital.
- b) Totalbeloppet på kvalificerade innehav i företag som avses i artikel 89.2 i förordning (EU) nr 575/2013 som överstiger 60 procent av kreditinstitutets godtagbara kapital.

KAPITEL II

KAPITALKRAV*Artikel 4***Artikel 178.1 i förordning (EU) nr 575/2013: en gäldenärs fallissemang**

Oavsett hur den nationella regleringen såg ut innan denna förordning träder i kraft, ska kreditinstitut tillämpa principen "förfallna till betalning sedan mer än 90 dagar" för de kategorier av exponeringar som framgår av artikel 178.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

*Artikel 5***Artikel 282.6 i förordning (EU) nr 575/2013: säkringsmängder**

För de transaktioner som framgår av artikel 282.6 i förordning (EU) nr 575/2013 ska kreditinstitut använda den marknadsvärderingsmetod som framgår av artikel 274 i förordning (EU) nr 575/2013.

*Artikel 6***Artikel 327.2 i förordning (EU) nr 575/2013: nettning**

1. Kreditinstitut får använda nettning mellan en konvertibel och en motstående position i det underliggande instrumentet, i enlighet med artikel 327.2 i förordning (EU) nr 575/2013, förutsatt att något av följande villkor uppfylls:

- a) att den behöriga nationella myndigheten före den 4 november 2014 antagit en metod enligt vilken sannolikheten för att en viss konvertibel växlas in beaktas, eller

- b) att den behöriga nationella myndigheten före den 4 november 2014 ställer kapitalbaskrav som täcker den förlust som inväxlingen kan medföra.
2. De tillvägagångssätt enligt punkt 1 som de nationella behöriga myndigheterna har antagit ska användas fram till dess att ECB antar sin egen metod i enlighet med artikel 327.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 7

Artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag

Om det inträffar en störning som omfattar hela systemet i den mening som avses i artikel 380 i förordning (EU) nr 575/2013 som ECB bekräftar offentligt, ska följande bestämmelse gälla fram till dess att ECB offentligt tillkännager att situationen har åtgärdats:

- a) kreditinstitut behöver inte uppfylla kapitalbaskravet enligt artiklarna 378 och 379 i förordning (EU) nr 575/2013, och
- b) en motparts oförmåga att avveckla en transaktion betraktas inte som fallissemang i kreditriskavseende.

KAPITEL III

STORA EXPONERINGAR

Artikel 8

Artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013: gräns för stora exponeringar

Oavsett hur den nationella regleringen såg ut innan denna förordning träder i kraft, ska gränsen för stora exponeringar i den mening som avses i artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013 inte understiga 150 miljoner euro.

Artikel 9

Artikel 400.2 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag

1. De exponeringar som anges i artikel 400.2 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen för 80 procent av det nominella värdet på de säkerställda obligationerna, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
2. De exponeringar som anges i artikel 400.2 b i förordning (EU) nr 575/2013 ska undantas från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen för 80 procent av deras exponeringsvärde, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
3. De exponeringar som anges i artikel 400.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 som ett kreditinstitut ådragit sig gentemot de företag som anges där, ska vara helt undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen, och som ytterligare specificeras i bilaga I till den här förordningen, uppfylls och förutsatt att dessa företag omfattas av samma gruppbaseerade tillsyn i enlighet med förordning (EU) nr 575/2013, Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG⁽¹⁾, eller med motsvarande standarder i ett tredjeland enligt vad som ytterligare specificeras i bilaga I till den här förordningen.
4. De exponeringar som anges i artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen, och som ytterligare specificeras i bilaga II till den här förordningen, uppfylls.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/87/EG av den 16 december 2002 om extra tillsyn över kreditinstitut, försäkringsföretag och värdepappersföretag i ett finansiellt konglomerat och om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG, 79/267/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG, 93/6/EEG och 93/22/EEG samt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/78/EG och 2000/12/EG (EUT L 35, 11.2.2003, s. 1).

5. De exponeringar som anges i artikel 400.2 e–k i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara helt undantagna från tillämpningen av artikel 395.1 i den förordningen, förutsatt att de villkor som framgår av artikel 400.3 i den förordningen uppfylls.
6. Kreditinstituten ska bedöma huruvida de villkor som anges i artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013, samt även i relevanta bilagor till den här förordningen avseende specifika exponeringar, är uppfyllda. ECB får när som helst verifiera denna bedömning och kan begära att kreditinstituten för detta ändamål lämnar in den dokumentation som omnämns i de relevanta bilagorna.
7. Denna artikel ska endast tillämpas om den berörda medlemsstaten inte valt att utnyttja alternativet i enlighet med artikel 493.3 i förordning (EU) nr 575/2013, om att helt eller delvis undanta specifika exponeringar.

KAPITEL IV

LIKVIDITET

Artikel 10

Artikel 415.3 i förordning (EU) nr 575/2013: rapporteringsskyldighet

Utan att det påverkar andra rapporteringskrav ska kreditinstitut, i enlighet med artikel 415.3 i förordning (EG) nr 575/2013, till ECB rapportera sådan information som krävs enligt nationell lagstiftning i syfte att övervaka efterlevnaden av nationella likviditetsstandarder, om sådan information inte redan har överlämnats till de nationella behöriga myndigheterna.

Artikel 11

Artikel 420.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 23.2 i delegerade förordning (EU) 2015/61: likviditetsutflöden

Vid bedömningen av likviditetsutflöden som är resultatet av handelsfinansiering av poster utanför balansräkningen, enligt vad som avses i artikel 420.2 i, och bilaga I till, förordning (EU) nr 575/2013, och fram till dess att specifika utflödestal fastställts av ECB i enlighet med artikel 23.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, ska kreditinstitut tillämpa en utflödessats på 5 procent, enligt vad som framgår av artikel 420.2 i den förordningen och artikel 23.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61. Motsvarande utflöden ska rapporteras i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 ⁽¹⁾.

Artikel 12

Artikel 12.3 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: tillgångar på nivå 2B

1. Kreditinstitut som enligt sina stadgar och med grund i religiös övertygelse inte kan inneha räntebärande tillgångar får inkludera företagsvärdepapper som likvida tillgångar på nivå 2B i enlighet med alla de villkor som närmare anges i artikel 12.1 b, inklusive punkterna ii och iii, i den delegerade förordningen (EU) 2015/61.
2. För de kreditinstitut som avses i punkt 1 får ECB regelbundet granska det krav som avses i den punkten och tillåta ett undantag från artikel 12.1 b ii och iii i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, förutsatt att de villkor som anges i artikel 12.3 i den delegerade förordningen uppfylls.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014 av den 16 april 2014 om tekniska standarder för genomförande av institutts tillsynsrapportering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 191, 28.6.2014, s. 1).

*Artikel 13***Artikel 24.4 och 24.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61: utflöden från stabil inlåning från allmänheten**

Kreditinstitut ska multiplicera med 3 % det belopp för stabil inlåning från allmänheten som täcks av ett insättningsgarantisystem enligt artikel 24.4 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61, under förutsättning att kommissionen har gett sitt förhandsgodkännande enligt artikel 24.5 i den delegerade förordningen (EU) 2015/61 och bekräftar att villkoren i artikel 24.4 är uppfyllda.

KAPITEL V

ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER ENLIGT FÖRORDNING (EU) NR 575/2013*Artikel 14***Artikel 467.3 i förordning (EU) nr 575/2013: orealiserade förluster som tas upp till verkligt värde**

1. Under perioden från den 1 januari 2016 till den 31 december 2017 ska kreditinstitut vid beräkning av posterna i kärnprimärkapitalet endast använda de tillämpliga procentandelarna av orealiserade vinster enligt artikel 467.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och inkludera förluster på exponeringar mot staten klassificerade i kategorin tillgångar "som kan säljas".
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de tillämpliga procentandelarna vara
 - a) 60 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.
 - b) 80 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.
3. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådan lagstiftning fastställer högre tillämpliga procentandelar än de som anges i punkt 2.

*Artikel 15***Artikel 468.3 i förordning (EU) nr 575/2013: orealiserade vinster som tas upp till verkligt värde**

1. Under perioden från den 1 januari 2016 till den 31 december 2017 ska kreditinstitut vid beräkning av posterna i kärnprimärkapitalet exkludera de tillämpliga procentandelarna av orealiserade vinster enligt artikel 468.1 i förordning (EU) nr 575/2013 och inkludera vinster från exponeringar mot staten klassificerade i kategorin tillgångar "som kan säljas".
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de tillämpliga procentandelarna vara
 - a) 40 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.
 - b) 20 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.
3. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådan lagstiftning fastställer högre procentsatser än de som anges i punkt 2.

*Artikel 16***Artikel 471.1 i förordning (EU) nr 575/2013: undantag från avdrag av andelar i försäkringsbolag från kärnprimärkapitalposter**

1. Under perioden 1 januari 2016 till den 31 december 2018 tillåts kreditinstituten att inte dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag från kärnprimärkapitalposter i enlighet med reglerna i nationella bestämmelser, förutsatt att villkoren som avses i artikel 471.1 i förordning (EU) nr 575/2013 uppfylls.

2. Från och med den 1 januari 2019 måste kreditinstituten dra av andelar i försäkringsföretag, återförsäkringsföretag och försäkringsholdingbolag från kärnprimärkapitalposter.

3. Denna artikel gäller utan att det påverkar tillämpningen av beslut som fattats av den behöriga myndigheten med stöd av artikel 49.1 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 17

Artikel 473.1 i förordning (EU) nr 575/2013: införande av ändringar av IAS-standard 19

1. Under perioden 1 januari 2016 till den 31 december 2018 får kreditinstituten till sitt kärnprimärkapital lägga det belopp som avses i artikel 473.1 i förordning (EU) nr 575/2013 multiplicerat med den tillämpliga faktorn som är

a) 0,6 under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.

b) 0,4 under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

c) 0,2 under perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.

2. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka tidigare beslut av de nationella behöriga myndigheterna eller nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådana beslut eller nationell lagstiftning inte tillåter att institut till sitt kärnprimärkapital adderar det belopp som avses i punkt 1.

Artikel 18

Artikel 478.3 a, c och d i förordning (EU) nr 575/2013: tillämpliga procentandelar för avdrag från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Vid tillämpningen av artikel 1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den tillämpliga procentandelen vara

a) 60 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.

b) 80 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

c) 100 procent från och med den 1 januari 2018.

2. Denna artikel ska inte tillämpas på uppskjutna skattefordringar som är beroende av framtida lönsamhet.

3. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådan lagstiftning fastställer högre procentandelar än de som anges i punkt 1.

Artikel 19

Artikel 478.3 a och b i förordning (EU) nr 575/2013: tillämpliga procentandelar för avdrag från poster i kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Vid tillämpningen av artikel 478.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tillämpliga procentandelarna för tillämpningen av artikel 469.1 a och c i den förordningen vara

a) 60 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.

b) 80 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

c) 100 procent från och med den 1 januari 2018.

2. Vid tillämpningen av artikel 2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska den tillämpliga procentandelen vara
 - a) 60 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.
 - b) 80 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.
 - c) 100 procent från och med den 1 januari 2018.
3. Med avvikelse från punkt 2 ska, i fall där nationell lagstiftning föreskriver en 10-årig utfasning enligt artikel 478.2 i förordning (EU) nr 575/2013, de tillämpliga procentandelarna vara
 - a) 40 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.
 - b) 60 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.
 - c) 80 procent under perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.
 - d) 100 procent från och med den 1 januari 2019.
4. Punkterna 2 och 3 ska inte tillämpas på kreditinstitut som, a vid tidpunkten då denna förordning träder i kraft, omfattas av en omstruktureringsplan som godkänts av kommissionen.
5. Om ett kreditinstitut som omfattas av punkt 4 köps upp av, eller fusioneras med, ett annat kreditinstitut medan omstruktureringsplanen fortfarande genomförs utan modifieringar avseende behandlingen av tillgångar som omfattas av uppskjutna skatter, ska undantaget i punkt 4 gälla för det förvärvande kreditinstitutet, det nya kreditinstitutet som är resultatet av sammanslagningen eller det kreditinstitut som övertar det ursprungliga kreditinstitutet, i samma utsträckning som det gällde för det uppköpta, fusionerade eller övertagna kreditinstitutet.
6. ECB får ompröva tillämpningen av punkterna 4 och 5 år 2020 utifrån en granskning av kreditinstitutens situation.
7. Om det skulle uppstå oväntat stora konsekvenser av de avdrag som framgår av punkterna 2 och 3 som ECB anser är betydelsefulla, ska kreditinstituten tillåtas att inte tillämpa punkterna 2 eller 3.
8. Om punkterna 2 och 3 inte gäller får kreditinstituten tillämpa nationella bestämmelser.
9. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, under förutsättning att sådan lagstiftning fastställer högre procentandelar än de som anges i punkterna 1, 2 och 3.

Artikel 20

Artikel 479.1 och 479.4 i förordning (EU) nr 575/2013: erkännande i konsoliderat kärnprimärkapital av instrument och poster som inte kvalificeras som minoritetsinnehav

1. Under perioden från den 1 januari 2016 till den 31 december 2017 ska de tillämpliga procentandelarna för de poster som avses i artikel 479.1 i förordning (EU) nr 575/2013, vilka skulle vara kvalificerade som konsoliderade reserver i enlighet med nationella genomförandeåtgärder av artikel 65 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG⁽¹⁾, vara kvalificerade som konsoliderat kärnprimärkapital i enlighet med procentandelarna nedan.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de tillämpliga procentandelarna vara
 - a) 40 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016, och
 - b) 20 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (EUTL L 177, 30.6.2006, s. 1).

3. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådan lagstiftning fastställer lägre procentandelar än de som anges i punkt 2.

Artikel 21

Artikel 480.3 i förordning (EU) nr 575/2013: erkännande i konsoliderad kapitalbas av minoritetsinnehav samt kvalificerande primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Under perioden 1 januari 2016 till 31 december 2017 ska, enligt vad som framgår av artikel 480.3 i förordning (EU) nr 575/2013, värdet på den tillämpliga faktorn enligt artikel 480.1 i den förordningen vara

- a) 0,6 under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016, och
- b) 0,8 under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

2. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådan lagstiftning fastställer högre faktorer än de som anges i punkt 1.

Artikel 22

Artikel 481.1 och 481.5 i förordning (EU) nr 575/2013: ytterligare filter och avdrag

1. Under perioden 1 januari 2016 till 31 december 2017 ska, för att tillämpa filter eller avdrag som krävs enligt nationella införlivandeåtgärder och som avses i artikel 481.1 i förordning (EU) nr 575/2013, de tillämpliga procentandelarna, under förutsättning att villkoren enligt artikel 481.1 uppfylls, vara

- a) 40 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016, och
- b) 20 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.

2. Under perioden 1 januari 2016 till den 31 december 2017 ska kreditinstituten tillämpa regler enligt nationell lagstiftning på de belopp som återstår efter det att filter och avdrag har tillämpats i enlighet med punkt 1.

3. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, om sådan lagstiftning fastställer strängare krav än de som anges i punkt 1.

Artikel 23

Artikel 486.6 i förordning (EU) nr 575/2013: begränsning av tillämpningen av äldre regler på poster inom kärnprimärkapital, primärkapitaltillskott och supplementärkapital

1. Vid tillämpningen av artikel 486 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tillämpliga procentandelarna vara:

- a) 60 procent under perioden från och med den 1 januari 2016 till och med den 31 december 2016.
- b) 50 procent under perioden från och med den 1 januari 2017 till och med den 31 december 2017.
- c) 40 procent under perioden från och med den 1 januari 2018 till och med den 31 december 2018.
- d) 30 procent under perioden från och med den 1 januari 2019 till och med den 31 december 2019.
- e) 20 procent under perioden från och med den 1 januari 2020 till och med den 31 december 2020.
- f) 10 procent under perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2021.

2. Tillämpningen av denna artikel ska inte påverka nationell lagstiftning som redan är i kraft när den här förordningen träder i kraft, under förutsättning att sådan lagstiftning fastställer lägre procentandelar än de som anges i punkt 1.

Artikel 24

Artikel 395.1 i förordning (EU) nr 575/2013: behandling av aktieexponeringar enligt metoden för intern riskklassificering

De kategorier av aktieexponeringar som ska omfattas av undantaget från metoden för intern riskklassificering enligt artikel 495.1 i förordning (EU) nr 575/2013 ska fram till den 31 december 2017 endast inkludera kategorier av aktieexponeringar som den 31 december 2013 redan omfattades av ett undantag från metoden för intern riskklassificering i enlighet med artikel 2 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1556 ⁽¹⁾.

Artikel 25

Ikraftträdande

1. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 2016.
2. Artikel 4 ska tillämpas från och med den 31 december 2016 och artikel 13 ska tillämpas från och med den 1 januari 2019.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Frankfurt am Main den 14 mars 2016.

På ECB-rådets vägnar
Mario DRAGHI
ECB:s ordförande

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/1556 av den 11 juni 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska standarder för övergångsbehandling enligt internmetoden för riskklassificering av aktieexponeringar (EUT L 244, 19.9.2015, s. 9).

BILAGA I

Förutsättningar för att bedöma undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 9.3 i den här förordningen

1. Denna bilaga gäller undantag från gränsen för stora exponeringar enligt artikel 9.3 i den här förordningen. Vid tillämpning av artikel 9.3 gäller följande: Tredje länder som finns upptagna i bilaga I till kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU ⁽¹⁾ anses vara likvärdiga.
2. Kreditinstitut måste beakta nedanstående kriterier när de bedömer huruvida en exponering som avses i artikel 400.2 c i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller förutsättningarna för ett undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - a) För att bedöma huruvida den specifika karaktären hos exponeringen, motparten eller förhållandet mellan kreditinstitutet och motparten eliminerar eller minskar den risk som är förenad med exponeringen, enligt artikel 400.3 a i förordning (EU) nr 575/2013, måste kreditinstitutet beakta huruvida
 - i) villkoren enligt artikel 113.6 b, c och e i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda och särskilt huruvida motparten omfattas av samma förfaranden för bedömning, mätning och kontroll av risker som kreditinstitutet och huruvida IT-systemen är integrerade eller åtminstone helt samordnade. Därutöver ska de beakta huruvida det finns några rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringen till kreditinstitutet, i andra fall än återhämtning och rekonstruktion när de restriktioner som framgår av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU ⁽²⁾ måste genomföras,
 - ii) de föreslagna exponeringarna inom gruppen motiveras av gruppens finansieringsstruktur,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en motpart inom gruppen samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, i förekommande fall både på individuell och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt att kontinuerligt övervaka och säkerställa att stora exponeringar gentemot företag inom gruppen står i överensstämmelse med den rättsliga enhetens riskstrategi, och i förekommande fall även på konsoliderad nivå.
 - b) För att bedöma om återstående koncentrationsrisker kan hanteras genom andra lika effektiva metoder såsom de arrangemang, processer och mekanismer som anges i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, enligt artikel 400.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, måste kreditinstitutet beakta huruvida
 - i) kreditinstitutet har fungerande processer, förfaranden och kontroller, i förekommande fall på både på individuell och på konsoliderad nivå, för att säkerställa att användningen av undantag inte medför en riskkoncentration som överstiger institutets riskstrategi och strider mot en sund intern likviditetshandling inom gruppen,
 - ii) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en aktiv bedömning av den riskkoncentration som uppstår på grund av gruppinterna exponeringar,
 - iii) kreditinstitutet har en ram för riskkontroll, på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå, som på ett lämpligt sätt övervakar de föreslagna exponeringarna,
 - iv) koncentrationsrisken som uppstår tydligt har, eller kommer att, identifieras i institutets interna process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och kommer att hanteras aktivt; styrformer, processer och rutiner för att hantera koncentrationsrisken kommer att bedömas inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen,
 - v) det finns belägg för att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med gruppens resolutionsstrategi, enligt vad som framgår av återhämtningsplanen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU av den 12 december 2014 om likvärdighet hos tillsyns- och regleringskrav i vissa tredje länder och territorier för behandlingen av exponeringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 359, 16.12.2014, s. 155).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 190).

3. För att kontrollera huruvida villkoren enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda får Europeiska centralbanken begära att kreditinstitut tillhandahåller nedanstående dokumentation.
- a) Ett brev, som undertecknats av kreditinstitutets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet, om att kreditinstitutet uppfyller alla villkor för ett undantag enligt artikel 400.2 c och 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Ett juridiskt utlåtande som utfärdats av antingen en utomstående och oberoende tredje part eller av en intern rättsavdelning och godkänts av ledningsorganet, som visar att det inte föreligger några hinder på grund av gällande lagar och föreskrifter (inbegripet skattelagstiftning) eller bindande avtal för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet.
 - c) En förklaring som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet som försäkrar att
 - i) det inte föreligger några praktiska hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet,
 - ii) exponeringarna inom gruppen motiveras av nätverkets finansieringsstruktur,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en motpart inom gruppen samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, hos den rättsliga enheten och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en bedömning av den riskkoncentration som uppstår på grund av gruppintern exponeringar.
 - d) Dokumentation som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet och intygar att kreditinstitutets bedömning, mätning och kontroll av risker är densamma som motpartens och att kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt för ledningsorganet att kontinuerligt övervaka nivån på stora exponeringar, att dessa står i överensstämmelse med kreditinstitutets riskstrategi på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå samt uppfyller kriterierna för en sund intern likviditetshantering inom gruppen.
 - e) Dokumentation som visar att ICAAP tydligt identifierar riskkoncentration till följd av stora exponeringar inom gruppen och att denna risk hanteras aktivt.
 - f) Dokumentation som visar att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med gruppens återhämtningsplan.
-

BILAGA II

Förutsättningar för att bedöma undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 9.4 i den här förordningen

1. Kreditinstitut måste beakta nedanstående kriterier när de bedömer huruvida en exponering som avses i artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller förutsättningarna för ett undantag från gränsen för stora exponeringar, i enlighet med artikel 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - a) För att bedöma huruvida den specifika karaktären hos exponeringen, den regionala eller centrala enheten eller förhållandet mellan kreditinstitutet och den regionala eller centrala enheten eliminerar eller minskar den risk som är förenad med exponeringen, enligt artikel 400.3 a i förordning (EU) nr 575/2013, måste kreditinstitutet beakta huruvida
 - i) det finns några rådande eller förutsedda väsentliga praktiska eller rättsliga hinder för att motparten i tid ska kunna återbetala exponeringen till kreditinstitutet, i andra fall än återhämtning och rekonstruktion när de restriktioner som framgår av direktiv 2014/59/EU måste genomföras,
 - ii) de föreslagna exponeringarna stämmer överens med kreditinstitutets normala verksamhet och affärsmodell eller motiveras av nätverkets finansieringsstruktur,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot ett kreditinstituts centrala enhet samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, i förekommande fall både på individuell och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt att kontinuerligt övervaka och säkerställa att stora exponeringar gentemot dess regionala eller centrala enheter står i överensstämmelse med dess riskstrategi.
 - b) För att bedöma om återstående koncentrationsrisker kan hanteras genom andra lika effektiva metoder såsom de arrangemang, processer och mekanismer som anges i artikel 81 i direktiv 2013/36/EU, enligt artikel 400.3 b i förordning (EU) nr 575/2013, måste kreditinstitutet beakta huruvida
 - i) kreditinstitutet har fungerande processer, förfaranden och kontroller för att säkerställa att användningen av undantag inte medför en koncentrationsrisk som överstiger institutets riskstrategi,
 - ii) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en aktiv bedömning av den koncentrationsrisk som uppstår på grund av exponeringar gentemot dess regionala och centrala enheter,
 - iii) kreditinstitutet har en riskkontroll som på ett lämpligt sätt övervakar de föreslagna exponeringarna,
 - iv) koncentrationsrisken som uppstår tydligt har, eller kommer att, identifieras i kreditinstitutets interna process för bedömning av kapitalbehov (ICAAP) och kommer att hanteras aktivt. Styrformer, processer och rutiner för att hantera koncentrationsrisken kommer att bedömas inom ramen för översyns- och utvärderingsprocessen.
2. Utöver villkoren i punkt 1 ska kreditinstitutet beakta, när de bedömer huruvida den regionala eller centrala enheten till vilka kreditinstitutet är knutet i ett nätverk och som är ansvarigt för likviditetsutjämning enligt artikel 400.2 d i förordning (EU) nr 575/2013, huruvida den regionala eller centrala enhetens bolagsordning uttryckligen innehåller bestämmelser om sådant ansvar inklusive, men inte begränsat till, följande:
 - a) marknadsfinansiering för hela nätverket,
 - b) likviditetsclearing inom nätverket, enligt artikel 10 i förordning (EU) nr 575/2013,
 - c) tillhandahållande av likviditet till anslutna kreditinstitut,
 - d) absorbera överskottslikviditet från anslutna kreditinstitut.

3. För att kontrollera huruvida villkoren enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda får Europeiska centralbanken begära att kreditinstitut tillhandahåller nedanstående dokumentation.
- a) Ett brev, som undertecknats av kreditinstitutets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet, som bekräftar att kreditinstitutet uppfyller alla villkor för att bevilja ett undantag enligt artikel 400.2 d och 400.3 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - b) Ett juridiskt utlåtande som utfärdats av antingen en utomstående och oberoende tredje part eller av en intern rättsavdelning och godkänts av ledningsorganet, som visar att det inte föreligger några hinder på grund av gällande lagar och föreskrifter (inbegripet skattelagstiftning) eller bindande avtal för att regionala eller centrala enheter i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet.
 - c) En förklaring som undertecknats av den rättsliga företrädaren och godkänts av ledningsorganet som försäkrar att
 - i) det inte föreligger några praktiska hinder för att regionala eller centrala enheter i tid ska kunna återbetala exponeringar till kreditinstitutet,
 - ii) exponeringarna gentemot de regionala eller centrala enheterna motiveras av gruppens finansieringsstruktur,
 - iii) beslutsfattandet för att godkänna en exponering mot en regional eller central enhet samt övervakningen och granskningen av sådana exponeringar, hos den rättsliga enheten och på konsoliderad nivå, liknar dem som används vid utlåning till tredje part,
 - iv) kreditinstitutet, inom ramen för sin övergripande riskkontroll, har gjort en bedömning av den koncentrationsrisk som uppstår på grund av exponeringar gentemot de regionala eller centrala enheterna.
 - d) Dokumentation som undertecknats av företagets rättsliga företrädare och godkänts av ledningsorganet och intygar att kreditinstitutets bedömning, mätning och kontroll av risker är densamma som den regionala eller centrala enhetens och att kreditinstitutets riskhanteringsförfaranden, IT-system och interna rapportering gör det möjligt för ledningsorganet att kontinuerligt övervaka nivån på stora exponeringar, att dessa står i överensstämmelse med kreditinstitutets riskstrategi på den rättsliga enhetens nivå och i förekommande fall även på konsoliderad nivå samt uppfyller kriterierna för en sund intern likviditetshantering inom nätverket.
 - e) Dokumentation som visa att ICAAP tydligt identifierar riskkoncentration till följd av stora exponeringar mot regionala eller centrala enheter och att denna hanteras aktivt.
 - f) Dokumentation som visar att hanteringen av riskkoncentrationen överensstämmer med nätverkets återhämtningsplan.
-